Zadanie domowe 4.

zadanie 1

Najpierw zajmijmy się wyznaczeniem E(X) i var(X) wiedząc, że X ma rozkład Bin(n, 1/2).

$$E(X) = n * 1/2 = n/2$$

$$var(x) = n * 1/2 * (1 - 1/2) = n/4$$

a) Podstawiając do nierówności Markova otrzymujemy:

$$P(X >= 3n/5) <= n/2 * 5/(3n)$$

$$P(X >= 3n/5) <= 5/6$$

Z kolei jeśli spróbujemy to obliczyć przy pomocy nierówności Czebyszewa to musimy to przekształcić do postaci:

$$P(X - E(X) >= E(x) * 1/5) <= var(X) / (E(X) * 1/5)^2$$

$$P(X - n/2 >= n/10) <= n/4 / (n/10)^2$$

$$P(X - n/2 >= n/10) <= 25/n$$

b) Podstawiając do nierówności Czebyszewa:

$$P(|X - n/2| >= n/20) <= 100/n$$

Z nierówności Markova:

$$P(X >= 11n/20) <= n/2 * 20/(11n)$$

$$P(X >= 11n/20) <= 20/22$$

w celu obliczenia dokładnych wartości skorzystałem z pakietu scipy.stats

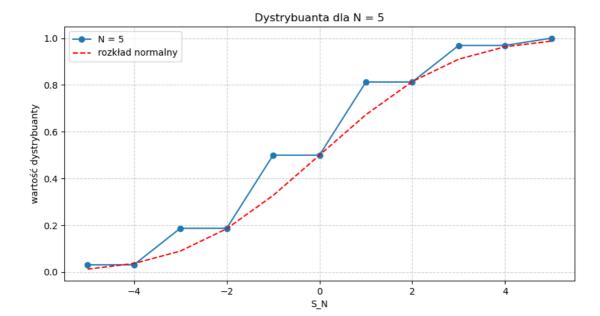
E-02
SE-10
E+00
· 🔽
8202
1731
0
(

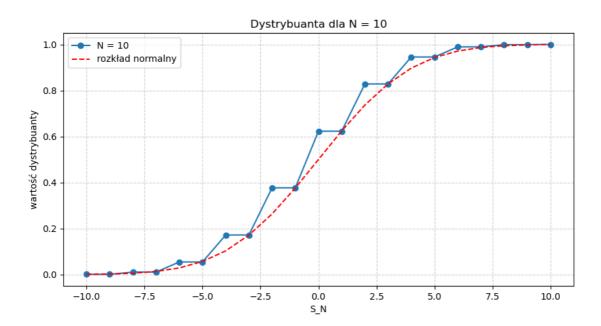
jak widać oszacowanie za pomocą nierówności Czebyszewa jest przeważnie dokładniejsze. Ponadto im większe n tym bardziej dokładne oszacowanie Czebyszewa

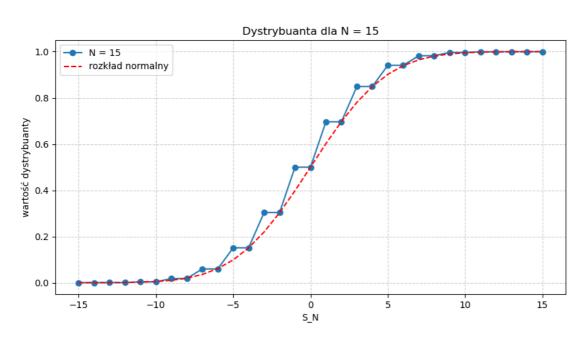
zadanie 2

Poniżej zamieszczam wykresy przedstawiające dystrybuantę zmiennej S dla parametrów $N = \{5, 10, 15, 25, 30, 100\}$ oraz dystrybuantę rozkładu normalnego, który aproksymuje rozkład S_N

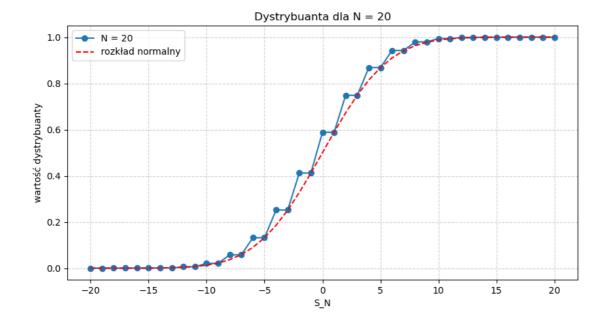
PROF

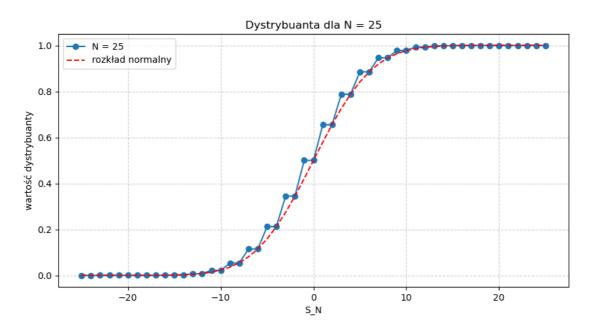

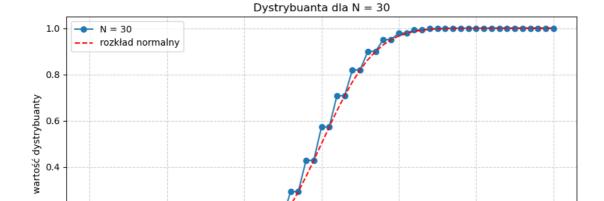

PROF

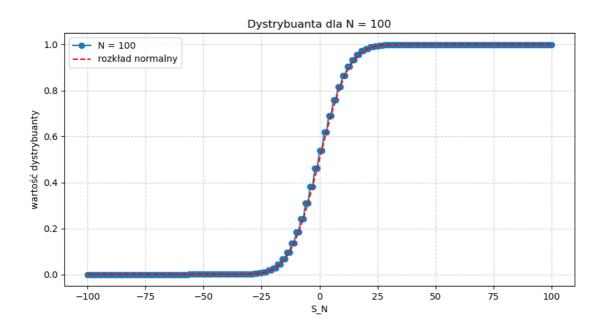

10

20

30

S_N

Z wykresów widać, że wraz ze wzrostem N rozkład wartości S_N coraz bardziej przypomina rozkład normalny. Wynika to z centralnego twierdzenia granicznego, które mówi, że suma (lub średnia) dużej liczby niezależnych zmiennych losowych o skończonej wariancji dąży do rozkładu normalnego, niezależnie od pierwotnego rozkładu tych zmiennych.

zadanie 3

PROF

0.2

0.0

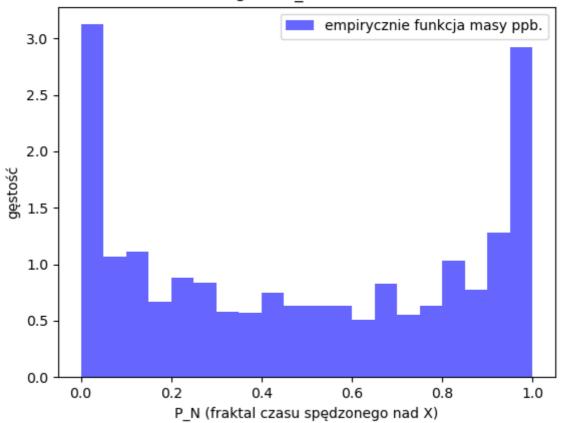
-30

-20

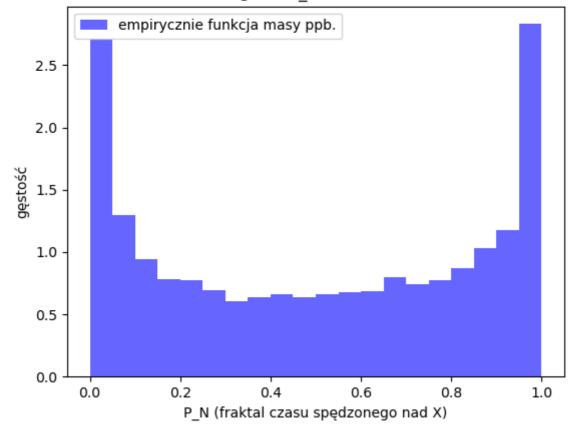
-10

Poniżej zamieszczam histogramy, które reprezentują oszacowane wartości funkcji masy prawdopodobieństwa zmiennej losowej P_N, dla wartości N {100, 1000, 10000}.

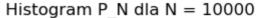
Histogram P_N dla N = 100

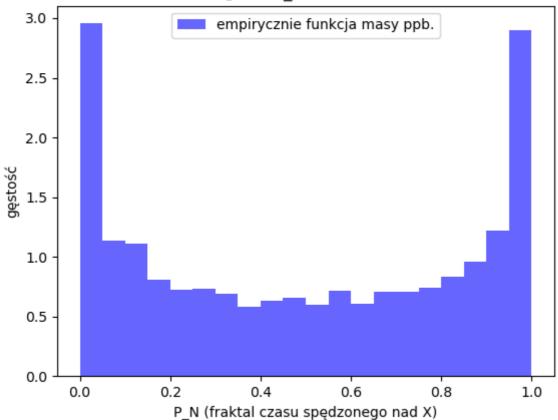

Histogram P_N dla N = 1000

PROF

Histogramy PMF dla P_N wykazują kształt charakterystyczny dla rozkładu arcusa sinus: wartości skrajne (blisko 0 i 1) są częstsze niż wartości środkowe.

Oprócz tego widać, że podobnie jak w poprzednim zadaniu im większe N tym bardziej widać to zbliżenie do PDF arcusa sinus.

Można z tego wywnioskować, że jeżeli proces zacznie spędzać więcej czasu nad lub pod osią X to ma tendencję do utrzymania tego stanu przez dłuższy czas.